

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΡΟΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, ὁ Ἀδελφόθεος, εἶναι ὁ πρῶτος ιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Εἶναι ἐκεῖνος, τόν ὁποῖον ἐγκατέστησεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰς τό ἐπισκοπικόν ἀξίωμα τῆς διαποιμάνσεως τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν. Τό γεγονός τοῦτο πιστοποιεῖ ἡ Ἐκκλησία εἰς τό κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου: «Ὁ τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς Θεός Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σέ ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καί διδάσκαλον καί πιστόν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, ὅθεν σέ πάντες τιμῶμεν, ἀπόστολε».

Διά τόν λόγον τοῦτον τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διατηρεῖ ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἱερόν ναόν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου παρὰ τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Διά τῶν βαθμίδων τοῦ Ναοῦ τούτου ἔχει τήν ἐσωτερικὴν πρόσβασιν αὐτῆς ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης πρὸς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ Ναός οὗτος ἔχει παραχωρηθῆ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν ἀραβόφωνον Ὁρθόδοξον Κοινότητα αὐτοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ὁ καθεδρικός ναός αὐτῆς μέ τας ἀκολουθίας εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν. Διά τόν λόγον τοῦτον, ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐορτῆς εἰς τό Πατριαρχεῖον ὁ Ἐπιτροπος τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου παραδίδει τὰς κλεῖδας τοῦ Ναοῦ εἰς τόν Πατριάρχην ὡς σημεῖον ἀναφορᾶς καί ὑπακοῆς καί ὁ Πατριάρχης πάλιν ἐπιδίδει αὐτῷ ταύτας.

Εἰς τόν ναόν τοῦτον ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καί ἐφέτος ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ'.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη Ὁρθρος καί θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἀγιοταφίτῶν ἱερομονάχων καί τῶν ἐφημερίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ οἰκονόμου π. Ἦσσα Φουάδ καί πρεσβυτέρου π. Φάραχ Νταμπούρ.

Κατανυκτικὴ, μυσταγωγικὴ καί ἀγιαστικὴ ἦτο ἡ θ. Λειτουργία χάρις εἰς τό λειτουργικόν ἦθος τοῦ Ἀρχιθύτου καί τῶν συλλειτουργῶν Αὐτῷ, χάρις εἰς τό βυζαντινόν μέλος τῆς χορωδίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καί αὐτῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τὴν Ἀραβικὴν καί χάρις εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ἑλληνοφώνου, ἀραβοφώνου καί ρωσοφώνου εἰς τὴν διάλεκτον, ὁμοφώνου ὅμως εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Εἰς τό ποίμνιον τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Χαῖρε Σιών Ἀγία Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον, σύ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεςιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς Ἀναστάσεως» (Στιχ. Πλ. δ').

Άγαπητοί μου αδελφοί, εύσεβεῖς χριστιανοί, εύλαβεῖς προσκυνηταί,

Χαίρει σήμερον ἡ Ἀγία Σιών, ἡ Ἀγία Πόλις Ἱερουσαλήμ δηλονότι ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη τό κατοικητήριον τοῦ θεοῦ καί ἡ μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν. Χαίρει, ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐπί τῇ σημερινῇ ἑορτῇ μνήμης τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου Αὐτῆς. Χαίρει ἡ Ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, διότι τό κατοικητήριον τοῦ θεοῦ, τό θεῖον οἰκοδόμημα, τό ὁποῖον εἶναι θεμελιωμένον ἐπί τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλά καί ἐπί τοῦ συσταυρικοῦ αἵματος τοῦ Ἀγίου ἀποστόλου Ἰακώβου παρατείνει ἀδιακόπως τήν φωτιστικήν, ἁγιαστικήν καί σωτηριώδη ἀποστολήν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ καί διὰ τόν κόσμον εἰς τούς αἰῶνας. Τό δέ κατοικητήριον καί οἰκοδόμημα τοῦ θεοῦ δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν μονογενῆ θεοῦ Λόγον τοῦ Πατρός, τόν ἐπιδημήσαντα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν πρός ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους, τόν Χριστόν, καί ἀναδείξαντα Ἰάκωβον τόν θεσπέσιον, πρῶτον τῶν Ἱεροσολύμων ποιμένα καί διδάσκαλον καί πιστόν οἰκονόμον τοῦ μυστηρίου τοῦ πνευματικοῦ.

Τοῦτον τόν Ἅγιον ἀπόστολον ἐγκατέστησεν ὁ Χριστός ἐπί τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας καί τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, ἀκολουθοῦντα τόν ψαλμῶδόν: «Πρός δέ τόν υἱόν λέγει: ὁ θρόνος σου ὁ θεός εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καί ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τούς μετόχους σου» (Ἑβρ. α', 8-9).

Αὐτόν ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου αδελφοί, τόν θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἀλλά καί τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ ἐκόσμησε ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο πρῶτος Ἐπίσκοπος τῶν Ἱεροσολύμων, χειροτονηθεῖς παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Αὐτός δέ πρῶτος ἔγραψε καί ἐξέθετο τήν θείαν Λειτουργίαν, παρ' Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθεῖς, ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ συναξαριστής αὐτοῦ. Αὐτός ἐπίσης πρῶτος συνεκάλεσε τήν ἐν Ἱεροσολύμοις σύνοδον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, θεμελιώνοντας οὕτως τόν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συνοδικόν θεσμόν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. «Τόν νόμον τῆς ζωῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ Πνεύματι, συνομοθετῶν καί φθεγγόμενος», λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ.

Τόν νόμον δέ τοῦτον, τόν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεσφράγισε ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος μέ τόν μαρτυρικόν αὐτοῦ αἶμα, γενόμενος οὕτω κήρυκας καί μιμητής τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Σέ Κύριε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «φωνῇ ἐλευθέρα ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελφός σου, μιμητής τε τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος».

Τόν νόμον τόν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν τόν Σωτῆρα καί λυτρωτήν Χριστόν εὐηγγελίσατο καί εὐαγγελίζεται ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ἔργῳ τε καί λόγῳ, τόσον διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ὅσον καί διὰ τῆς καθολικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς. «Ὦν ἔτεκες ἐν σαρκί Παρθενομήτορ», ἀναφωνεῖ πάλιν ὁ ὑμνωδός, «ἐκ Πατρός λάμψαντα, τοῦτον, Ἀγνή, Ἰάκωβος, ὡς θεόν τῶν ὅλων ἐκήρυττε καί ἐμαρτύρει».

Τοῦτον τόν Ἀπόστολον τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τόν γενόμενον αὐτόπτην καί μάρτυρα τοῦ ἐν τόπῳ καί χρόνῳ φανερωθέντος μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, παρακαλέσωμεν ἡμεῖς οἱ πιστοί, ἑορτάζοντες τήν σεπτήν μνήμην αὐτοῦ, ἵνα ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἀπό τῶν παθῶν καί τῶν πταισμάτων ἡμῶν, διὰ δέ τῶν πρεσβειῶν αὐτοῦ ἀξιώσῃ ἡμᾶς τῆς ἄνω μεθέξεως καί τοῦ ἀνеспέρου φωτός, Ἀμήν».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετέσχε καὶ ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν, τῶν κωδῶνων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κρουομένων, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ ἐνδεδυμένοι καὶ ψάλλοντες, ἀνῆλθον διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐσωτερικῶς πρὸς τὴν αὐλὴν τοῦ Μοναστηριακοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἐνταῦθα κατὰ τὴν τάξιν ἀνέμενον οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου, οἱ ὅποιοι καὶ συνηνώθησαν μετὰ τῆς Πατριαρχικῆς συνοδείας, ἥτις κατηυθύνθη πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τῆς Πύλης τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου, κατὰ τὴν διὰβασιν τῆς ὁποίας καὶ ἐδόθησαν τὰ ἀρτίδια εὐλογίας ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν διερχομένων μετόχων τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἅμα τῇ ἀνόδῳ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου ἐγένετο δέησις καὶ ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός. Ἀκολούθως ἐγένετο ἡ Πατριαρχικὴ προσφώνησις ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Υποδύς Παρθενομήτορ τὴν σὴν γαστέρα, ὁ πρό αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀπορρήτως, ἐκ Πατρὸς Ἰάκωβον Ἀπόστολον δείκνυσιν», λέγει ὁ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον, τὸν ἐπικληθέντα ἀδελφόθεον δείκνυσιν καὶ ἡμῖν σήμερον ἡ πανηγυρικῶς καὶ εὐχαριστιακῶς τελεσθεῖσα αὐτοῦ μνήμη ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ παρὰ τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

«Τίς βρότειος σὸς νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνήσεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρισιν, Ἰάκωβε»; διερωτᾶται διὰ τῆς φωνῆς τοῦ ὑμνωδοῦ, ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία.

Καὶ τοῦτο διότι ὁ τιμώμενος σήμερον Ἅγιος ἀπόστολος Ἰάκωβος ἐδωρήσατο ἡμῖν διὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας θεσμοῦ τῆς συνοδικότητος.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, τὸ παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, στοιχοῦσα εἰς τὸν πρῶτον Αὐτῆς Ἱεράρχην ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ὅστις μέ τὸ τίμιον αὐτοῦ αἶμα ἐσφράγισεν τὴν ἐν τοῖς ἁγίοις τόποις ἀποστολικὴν τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν καὶ κοινωνίαν παραμένει πιστὴ καὶ ἀσάλευτος εἰς τὴν πατρώαν τοῦ πρώτου Ἱεράρχου Αὐτῆς σωστικὴν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀδιαλείπτως προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, ὑγείας καὶ εὐσταθείας τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ὑπὲρ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἰδιαιτέρως τῇ χειμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν. Ἐτη πολλά εἰς πάντας Ἀμήν».

Ἦκολούθησεν ὁ ἐόρτιος ἀσπασμός, πάντων δοξολογούντων καὶ εὐχαριστούντων τῷ θεῷ, ὁ ὅποιος παρέχει εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τοιαύτας εὐκαιρίας πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἁγιασμοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder